

πολύ ψηλών ή πολύ χαμηλών.

4. Ανίχνευση και χρήση ολόκληρης της ηχητικής περιοχής κάποιων οργάνων, των οποίων κατά παράδοση χρησιμοποιείται μόνο κάποιο τμήμα της περιοχής τους, π.χ. ψηλές περιοχές του κοντρα-φαγγότου ή του πασσο-κλαρινέτου.

5. Δεξιότητες, "βιρτουόζικες" γραφές, ανάπτυξη και καθιέρωση ως ύφους σπάνιων τεχνικών παιξίματος όπως "γκλισάντι" και "μικρογκλισάντι" στα έγχορδα ή φυσήματα χωρίς νότες και "φλάτερ-τσούνγκε" (σκληρό θρόισμα των χειλιών) στα πνευστά.

6. Μίξη του συμφωνικού ήχου με μαγνητοταινία αλλά και με άλλα ηλεκτρικώς ενισχυόμενα ή παραλλασόμενα όργανα.

7. Μίξη του συμφωνικού ήχου με ήχους από "μή έντεχνα" όργανα.

8. Πολυϋποδιαιρέσεις στα έγχορδα ώστε κάποτε κάθε όργανο να παίζει άλλη νότα.

9. Πυκνές συνηχήσεις εξαιρετικά κοντινών φθόγγων (CLUSTERS).

10. Χρήση μικροδιαστημάτων.

11. Παράφορα έντονες αντιθέσεις ή μίξεις ηχοχρωμάτων.

12. Συχνό σύγχρονο άκουσμα ολόκληρης της Μουσικής Έκτασης.

Η εξερεύνηση και ανακάλυψη τόσο μεγάλου πλήθους εκφραστικών δυνατοτήτων του "καμβά" που αποτελεί η σημερινή μεγάλη Συμφωνική Ορχήστρα ωδήγησε στην εξοικείωση με την χρήση της, στην "τυποποίηση" της χρήσης της, στα ενορχηστρωτικά "κλισέ" που ανάλογα με την περίπτωση χρησιμοποιούν οι συνθέτες και τελικά στην ευρεία χρήση της μεγάλης Συμφωνικής Ορχήστρας στα SOUNDTRACKS του Σινεμά.